

Mi2 – V živo na Rožniku.

Zbudite se za 1. maj

Nedavno je zasedba Mi2, znana po številnih uspešnicah, Teti Esteri in drugih, izdala nov album *Dobrodošli na dvor – V živo na kresovanju na Rožniku*

Štajerska zasedba Mi2, ki se je z leti razširila na njih, nam je ponudila za spomladansko prebujanje svojo novo ploščo *Dobrodošli na dvor (Aulos založba)* in priložnostno uspešno Zbudi me za 1. maj.

Mi2 ostajajo na tisti glasbeni drži, ki jih kot podedelstvo rock skupno postavljajo v poseben privilegiran položaj, in sicer, da imajo gotovo veliko več svobode pri ustvarjanju, kot bi je imeli sicer. Nekako bi se dalo sklepati, da so Mi2 še najbolj legitimen naslednik štajerske rock poetike *Lačnih Franzov* in podobnih glasbenih izpadov.

Pevca **Tone Kregar** in **Jernej Dirnbek** sta s pomočjo kitarista **Egona Hermana**, basista **Robert Novaka** in bobnarja **Igorja Petra Orača** ponudili provokativen in

intriganten rockovski izdelek. Poleg nove uspešnice ima album tudi eno starejšo, *Sv. Margareta*, in eno, ki bi to lahko kmalu postala, in sicer *Tarzan*, kjer sta sodelovala tudi **Jurij Souček** in pa nekajkratni olimpijski prvak v plavanju **Johnny Weismüller**.

Sicer pa je album vendarle stilsko nekoliko variiraj, saj med dru-

gim premore težki rap s kritičnim besedilom *Dobrodošli na dvor*, jazzy swing s samokritičnim besedilom *O, grolu*, erotični rock'n'blues *Mucek* in pa zaključno pivsko balado *Večer pred Rudekovo gorco*. Album pa ima tudi simpatično predelavo zimele melodijske *Sve oве godine sarajevske skupine Indexi*.

ZDENKO MATOZ

Mi2 bodo svojo uspešno Zbudi me za 1. maj in druge pesmi zaigrali na tradicionalnem prvomajskem kresovanju na ljubljanskem Rožniku 30. aprila zvečer.

Pasje popoldne

SIMON POPEK

film

Insajder (Inside Man)
režija Spike Lee
ZDA, 2006, 129 min.

Insajder preseneča vsaj na dveh ravneh; prvič, ker je kot novodobni holivudski triler dejansko gledljiv (in kratkočasen), in drugič, ker je žanrski, navidezno eskapistični film režiserja Spike Lee, ki je iz povprečnega scenarija ustvaril značilni »Spike Lee Joint«. Kar znova pomeni vsaj dvoje, da je *Insajder* rasno ozaveščen in družbeno kritičen film, kar je v Spikovem primeru – v navezi s politično nekorektnostjo – praviloma zmagovita kombinacija. Film med drugim premore podoben prisoten podtekst holokavstva, zato smo lahko veseli, da ga ni režiral Steven Spielberg, s čimer smo bili odrešeni pocieni moraliziranja in resentimenta. Spike Lee raje ubere drugo skrajnost in v talihem loncu New Yorka, kjer oboroženi neznanci izvedejo bančni rop, zajamejo talce ter z

inteligentno igro preigravo policijo, izriše prepričljivo, duhovito podobo Velikega jabolka in obnašanja tamkajšnjih prebivalcev. Minilo je precej časa, odkar so t.i. newyorški režiserji (Sidney Lumet, Abel Ferrara, Martin Scorsese, Woody Allen ...) duha velemesta prepričljivo vključili v kontekst zgodbe. New York kot simbol tallnega lonca in jezikovnega Babilona je prisoten skoraj v vsakem prizoru *Insajderja*, čeprav da nam Spike prizanaša z običajnimi panoramskimi posnetki mesta in dogajanje zreducira na par interierjev in zagrajeno ulico spodnjega Manhattan. Kaj denimo stori detektiv (Denzel Washington), ko na posnetku ne prepozna jezika, v katerem govori ozvočni osumljenec? Stopi na ulico in povpraša zijala za varnostno ograjo (»V New Yorku bo zanesljivo kdo prepoznal čudaški jezik«) Kaj v zameno za pomoč policiji zahteva iznajdljiva Albanka? »Poskrbite za goro neplačanih parkirnih kazni!«

Insajder je v genzi žanrski film, roparski triler, delo scenarista Russla Gewirtza, toda etnični skupini ni prizaneseno, najbolj ksenofobične šose pokajo prav »Spikovi fantje«, afroameriški policaji. Ortodoksna Juda seznanijo z dejstvi, »deležen boš istega postopka kot drugi, rabi«; na hindujčvo zahtevo, naj mu vrnejo turban, hladno odgovorijo, »da z najemom taksija verjetno nima problema«; lik Jodie Foster, amoralne politične spletke, ki iz ozadja vodi svojo igro, je vseskozi – in primerno – definiran kot »Miss White«.

Insajder kot roparski triler ni nič posebnega; Spike Lee (oziroma Gewirtz) ima z logiko pripovedi in zdravim razumom tudi tokrat nemalo težav – podobno kot v *Poslednji noči* (2002), kjer je pravomočno obsojeni diler čas pred prestajanjem dolgoletne zaporne kazni brez nadzora preživljal na prostosti! –, v analizi aktualnega stanja na relaciji »Amerika–preostali svet« pa vendarle pokaže navelo (pre)drznosti, sploh ker gre za studijsko produkcijo, znotraj katere so bili v nizu obupnih filmov muslimani prikazani bodisi kot žrtve brutalnega režima (Hiša peska in megle) bodisi kot avtomatični teroristi (Pogrešana na letalu). V času, ko serija domoljubnih sentimentalk v zvezi z 11. septembrom šele prihaja na platna (npr. *United 93*), ponuja Spikov film primerno alternativo »in reality check«.

NOVE PLOŠČE

Različni

Turkish Groove
(Putumayo, Intek)
Založba Putumayo tokrat ponuja zanimivo kompilacijo *Turkish Groove*, na kateri predstavlja 11 pesmi različnih glasbenikov in skupin, ki so poudarjeno srečanje tradicionalne melodijske in ritmične sodobnosti. Tako kot je Turčija dežela med dvema svetovoma, takšna je tudi glasba, eksotična, zapeljiva in hkrati znana in va-

pravi izvozniki veseljaške in razigrane pop glasbe. Orkestralni pop oktet *The Concrete* je nastal kot trio na pobudo deklishega dela benda. *Victorie Bergsman*, *Lise Milberg* in *Marie Eriksson*, poleti 1995. Po prvencu z istoimenskim naslovom iz leta 2003 je pred kratkim izšla njihova druga plošča z naslovom *In Colour*. In tolikšne barvitosti, lahkotnosti in razigranosti, ki se tu pa tam spogleduje tudi s psihaedelnostjo dobrega tripa čarobnih gobic, v resnici že dolgo nismo bili deležni. Popolni retro, večglasno petje, vrnitev v šestdeseta, na sonce, v komuno na morju, sproščenost in zabavo, ki bi ju lahko pripisali živahnosti mladih popotnikov v legendarnem hipijevskem Volkswagnovem kombiju najbolj živih barv. **R. R.**

Beth Orton

Comfort Of Strangers
(EMI, Dallas)
Preden se je izkazalo, da je šestindesetletna **Beth Orton** iz Norwicha pravzaprav kantavtorica, je moralo miniti kar nekaj let. Svoja prva leta v glasbeni industriji je namreč pogosto prepevala ob buku elektronskim magom. Sprva je bil to **William Orbit**, duet, ki je izdal le eno ploščo, pa sta poimenovala *The Spill*. Z *Orbitom* je sodelovala tudi na njegovi plošči *Strange Cargo 3*, malo zatem pa je zapela še na plošči elektronskega dueta *Chemical Brothers*. Odločila se je sestaviti lastno skupino in leta 1996 izdala prvenc *Trailer Park*, na katerem je izvirno zmešala svojo kantavtorsko žilico s folkom,

džezom in soulom na eni strani ter elektronskimi dodatki na drugi. Sveži glasbeni izraz pa je na naslednjih dveh ploščah razvodenel in potreben je bil rahel preobrat. Četrta plošča *Comfort Of Strangers*, ki je bila posneta v dveh tednih, Ortonovo predstavi zelo prvinsko, brez produkcijskih pretiravanj in elektronskih eskapad. V ospredju je njen vokal, ki z vsako skladbo v spomin priključuje kakšno drugo pevko, s katero bi jo lahko primerjali, glasbena podlaga, v kateri je elektronike tokrat le za vzorec, pa ta vokal lepo zaokroži. Pozivljajoče. **R. L.**

Sick Of It All

Death To Tyrants
(Century Media, Dallas)
Newyorška zasedba **Sick Of It All** že dvajset let neusmiljeno nabija na svoje instrumente in ustvarja energično glasbo, ki jo poznamo pod splošno uveljavljeno terminom hardcore. S svojim avtorskim umetniškim prispevkom so ves čas pomembno prispevali k razvoju žanra, kot ga poznamo, in se v njem uvelja-

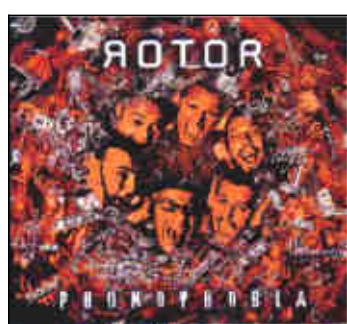

vili kot ena najbolj prepoznavnih zasedb alternativne glasbe. Zadnja, deveta plošča *Death To Tyrants* in slovesna obletnica nekako dokazujeta, da igranje in ustvarjanje glasbe ni le njihov poklic, ampak način življenja – zdaj že gospode v zrelih letih. Pred kratkim ste imeli nekateri oboževalci skupine priložnost videti *Sick Of It All* v živo pri nas na Metelkovi in se prepričati, da so gospode še vedno v izjemni kondiciji – zadržujejo, da so celo v življenjski formi, saj so se na koncertno natančno urnike tekoče evropske in ameriške turnee tudi kandijsko resno in temeljito pripravljali prav vsak dan.

Death To Tyrants je tipična plošča Sick Of It All, agresivna in izjemno udarna, a kljub vsemu s pozitivnim sporočilom in z tradicionalnim načrtovanjem svetlejših priložnosti. *Death To Tyrants* pa ni edini izid, ki ga načrtujejo v letu 2006. Ob jubileju naj bi namreč v oktobru izšla še »tribute« plošča, na katero bodo skupini spoštovanje izkazale druge uveljavljene skupine, kot sta denimo **Seppultura** ali **Droptick Murphys**, julija pa nameravajo v rodnem New Yorku prirediti še poseben koncert, ki ga bodo izdali tudi na devetdeset. **R. R.**

Rotor

Phonophobia
(Nika)
Projekt **Iztoka Turka**, eminenca domačega glasbenega dogajanja zadnjih dveh desetletij, **Rotor**, na novi plošči zvenja spravljivo »radio friendly« elektronsko glasbo, kjer se je plesnost starega evrodiska srečala s hladnostjo in natančnostjo arhitekta zvoka **Kraftwerkov** ob kančku duba. Glavnemu krivcu Turku so bili v pomoč stalnice domače glasbene scene **Jani Hace**, **Mario Marolt**, **DJ**

Dojaja, Damjan Bizilj in Runjoe. Med gosti pa gotovo najbolj izstopa pevka skupine **Melodrom** **Ilena Mila Špiler** (*Electronic Memory*, *Under My Eyelids*, *Like A Tourist*). Zadnja skladba pa je poleg pesmi *Wet Dream* in naslovne *Phonophobia* posvetilo krasnemu glasbenemu obdobju **Grace Jones**, njenemu izvirnemu plesnemu elektrodbu. Album premore tudi dve zanimivi prireditvi, in sicer poelektronjeno različico skladbe **Suzie Q** protorokera **Dala Hawkinsa**, največja uspešnica pa je bila kot psihodelična simfonika **Grace Jones**, njenemu izvirnemu plesnemu elektrodbu. Album premore tudi dve zanimivi prireditvi, in sicer poelektronjeno različico skladbe **Suzie Q** protorokera **Dala Hawkinsa**, največja uspešnica pa je bila kot psihodelična simfonika **Grace Jones**, njenemu izvirnemu plesnemu elektrodbu. Druga zanimiva predelava je diskoidna različica skladbe **Ljubezen v avtu** zasedbe **California**. V celoti gledano je album *Phonophobia* precej retro elektronsko zvenek, kar mene sicer ne moti. To se mi zdi celo prednost pred sodobnimi elektroizdelki, kjer je včasih vsega preveč. **Z. M.**

Novostar

Another Lonely Soul
(EMI, Dallas)
De žaslav plošč napoveduje melanholični popevkarji romantičnem krikhega in nežnega umetnika, pevca, ki želi delati svoje intimo optimistično premagovanje občutkov osamljenosti, bolečine, nerazumljivosti in čustvene prizadetosti s podobnimi drugimi. In lahko se zgodi, da v tem početju ne bo ostal osamljen oziroma bo našel sorodne duše. Klavirski baladni pop, obogaten z godalno sekcijo, še posebno če je dobro

zastavljen in pogosto zveni nekoliko stingovsko, utegne naleteti na razumevaljoča ušesa.

Novostar je uveljavljena belgijska zasedba, že več kot desetletje zbrana okoli pevca in skladatelja **Joosta Zweegersa**. Ta je v Beneluxu poleg svojega glasbenega ustvarjanja znan tudi po produkcijskem sodelovanju s številnimi uspešnimi skupinami istega območja in nastopanju v skupini **The Beatles Revival Band**, s katerimi so obujali dela teh velikov, vendar je po začetnih uspehih na domačih lestvicah album v New Yorku še enkrat zmislil in poglobil znani producent **Michael Brauer** (**Coldplay**, **Athlete**) ter ga tako pripravil tudi na uspešno širšo mednarodno distribucijo. **R. R.**

Shapeshifters

Sound Advice
(EMI, Dallas)
Tako rekaš natanko leto dni po tem, ko sta pri nas v Ambasadi Gavioli gostovala kot glavni zvezdi večera, tokrat predstavljamo album angleško-švedske največje producentov **Simona Marlina** in **Maxe Reicha**, ki tvorita

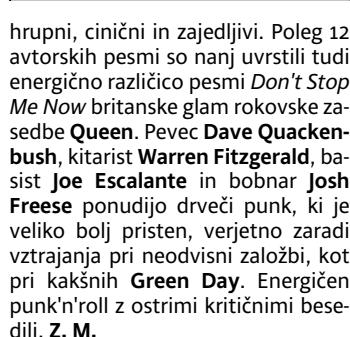
duet **Shapeshifters**. Med izjemno znane protogoniste house glasbe ju je izstrelil megahit z naslovom *Lola's Theme*, ki je kraljeval na lanskih lestvicah klubske in house glasbe, nekateri ga imajo celo za nesporni danec hit lanskega poletja. *Lola's Theme* s svojimi retroelementi old school disca in funka sedemdesetih nekoliko še vedno ostaja vodilna pesem pravkar objavljenega albuma, poznavalci in ljubitelji plesne glasbe pa gotovo že poznate tudi singel *Back To Basics*, *Incredible* ali odlično »balado« *Over Me*, ki jo zelo doživeto odpoje **Jenna G.** *Sound Advice* je stilo zelo raznolika plošča, na kateri komadi prehajajo od že omenjenega »disco, funk in soul« housa (*Sensitivity*, v kateri duo gosti legen-

darno disco zasedbo **Chic** oziroma njihovega vodjo **Nila Rogersa**) v bolj klasičen (*Back To Basics*), komercialen house in dance-pop (*Instead Of Falling*) ali acid-house, kot denimo v pesmi *If In Doubt Go Out*. Album je izrazito vokalno. **Shapeshifters** sta odlično izbirala tudi med pevskimi in s sodelovanjem povabila **Cookie**, **Kelly-Marie Smith**, **Antigone Foster** in že omenjeno **Jenna G.**, ki so s svojimi vokali gotovo dodale pomemben delež k poslušljivosti in komercialni uspešnosti albuma *Sound Advice*. **R. R.**

The Vandals

Hollywood Potato Chip
(Kung Fu Records)
Skupina **The Vandals** je neuničljiva pankovska pojava, ki ima za sabo že več kot 15 let delovanja in osem albumov, v katerih ponujajo energičen punk'n'roll. Tudi na albumu *Hollywood Potato Chip* so direktni, glasni,

hrupni, cinični in zajedljivi. Poleg 12 avtorskih pesmi so nanj uvrstili tudi energično različico pesmi *Don't Stop Me Now* britanske glam rokove zasedbe **Queen**. Pevca **Dave Quackenbush**, kitarist **Warren Fitzgerald**, basist **Joe Escalante** in bobnar **Josh Freese** ponudijo drveči punk, ki je veliko bolj pristen, verjetno zaradi vztrajanja pri neodvisni založbi, kot pri kakšnih **Green Day**. Energičen punk'n'roll z ostrimi kritičnimi besedili. **Z. M.**

KOLENDAR

29. april

Združeno kraljestvo Velike Britanije danes obsega dežele Anglija, Wales in Škotska ter bližnje otoke, povezane v politično in upravno celoto. Wales je bil priključen Angliji med vladavino Henrika VIII., leta 1604 je bil Jakob I., sin strmoglavljene škotske kraljice Marije Stuart, razglašen za kralja Škotske in Anglije. Njegov prihod tudi na angleški prestol je sicer približal kroni Anglije in Škotske z isto vladajočo osebo, vendar državi formalno nista bili združeni. Potem ko je po angleški državljanski vojni zvezo med Anglijo in Škotsko, ki ni preživela vrnitve v monarhijo, začasnou uresničil Oliver Cromwell, sta se državi dokončno povezale že 29. aprila 1707, ko sta se združila škotski in angleški parlament ter je nastala kraljevina Velika Britanija. Škotsko mesto Edinburgh je v pravnem in kulturnem pogledu še ostalo glavno mesto, ne pa tudi sedež politične oblasti. Grenka izkušnja je močno načela ponos Škotov, ki so se počasi sprizajzili, da je za materialni in gospodarski napredek vendar potrebna tudi določena žrtev. Z združitvijo so v resnici veliko pridobili. Kljub formalni izgubi neodvisnosti je Škotska namreč ohranila del avtonomije in si utrla pot k hitrejšemu gospodarskemu napredku s pomočjo razvitejših in bogatejših sosedov. Pridobila je tudi Anglija, ki si je z združitvijo zagotovila politično varnost na otoku in podporo škotskih sil pri trgovskem in političnem razvoju imperija. Po pomlajevem dejanju moderne zakonodaje sta Anglija in Škotska bogato napredovali, vendar ne samo v kopičenju bogastva. Škoti so odigrali v britanski književnosti, znanosti, vojskovanju, politiki, upravi, kolonizaciji ... vlogo, ki je daleč presejala njihovo moč.

Dogodki na današnji dan:

1380 V Rimu je umrla predstavnica srednjeveške mistike **Katarina Sienška** (rojena 1347), ki je imela pomembno vlogo pri vrnitvi papeža iz Avignona v Rim.
1865 Rodil se je slovenski arhitekt in urbanist **Maks Fabiani** (umrl 1962).
1901 Rodil se je **Hirohito** – japonski cesar od leta 1926 do 1989, ki je čas njegove smrti.
1945 Dan po vstaji taboriščnikov je ameriška vojska osvobodila nacistično taborišče **Dachau**, ki je v smrt pognalo 66.000 ljudi.

30. april

30. aprila 1906 se je v Ljubljani rodil pisatelj, dramatik in esejist **Ivan Mrak** (umrl je 19. oktobra 1986). Po končani gimnaziji se je odločil za življenje svobodnega umetnika, zavrčal meščansko življenje in konvencije. Sprva je pisal crteče in novele, v gledališču je debitalno z uprizoritvijo avantgardne drame *Oblončica*, ki se je razvila (1925). Do srede 20. let se je neuspešno ukvarjal z različnimi umetniškimi načrti, izdajal list *Slovanska misel*, leta 1923 priredil v Ljubljani tako imenovani bohemski večer, dve leti pozneje se je namenil v Zagreb, na študij režije. Leta 1937 je uprizoril v Sentjakobskem gledališču tragedijo *Abraham Lincoln* in že leto pozneje ustanovil svojo gledališko skupino *Slovanska scena mladih*. Pozneje jo je preimenoval v *Mrakovo gledališče*. Tako kot so vsa dramska dela, v katerih žrcali kulturno in politično življenje, igrali predvsem na amaterskih odrih, je kritika zavrčala tudi vsa njegova druga dela. Z izjemo knjižne objave *Talci* so njegove drame še naprej izhajale v samozaložbah in revijah, igrali ali recitali so jih največkrat samo priložnostne skupine, ki jih je režijsko vodil sam. V povojnih letih so ga še posebno dražile biblijske in pasijonske teme, usode umetnikov in antični miti. Prvo priznanje je doživel leta 1966, z uprizoritvijo tragedije *Marija Tudor* v ljubljanski Drami.

Dogodki na današnji dan:

1777 Rodil se je nemški matematik **Carl Friedrich Gauss** (umrl 1855).
1789 **George Washington** je postal prvi predsednik samostojne države ZDA.
1803 ZDA so kupile od Francije **Louisiano**. Zanjo so plačale 60 milijonov francoskih frankov.
1945 Jugoslovanska armada je osvobodila koncentracijsko taborišče **Jasenovac**.
1945 V svojem podzemskem bunkerju v Berlinu je storil samomor nemški diktator **Adolf Hitler** (rojen 1889).
1975 Severnovietnamske čete so zasedle **Saigon**, prestolnico južnega Vietnama, in s tem končale dolgotrajno in uničevalno vietnamsko vojno.

1. maj

Škotski misijonar in raziskovalec **David Livingstone**, ki je Evropejcem prvi opisal geografsko, plemensko življenje ter živalski in rastlinski svet črne Afrike, se je leta 1840 odpravil v Afriko, kjer je deloval kot misijonar. Po prihodu na jug Afrike marca 1841 se je najprej spopadel s trgovino s sužnji, proti kateri se je boril vse življenje. Iz Kapske dežele je kmalu odpotoval na sever in poletel 1842 pridoval veliko delov in težavno puščavo **Kalahari**, kot je kateri koli bele pred njim, ter spoznal lokalne jezike in kulture. Med misijonarjenjem so mu pripovedovali o rodovitnih deželah onstran puščave in avgusta 1849 se je podal na sever puščave **Kalahari**. Kljub neznosni vročini se je skupaj z družino in prijatelji pomikal proti severu in končno prišel do jezera **Ngami**, njegovega prvega velikega odkritja. Ker je hotel v notranjost Afrike prinesiti krščanstvo, trgovino in civilizacijo ter s tem izničiti suženjstvo, se je leta 1852 odpravil raziskovat reko **Zambezi**. Po njej je z nečloveškimi napori štiri leta potaval navzdol ter skoraj celotno afriško celino prepotoval v smeri vzhod–zahod. Ugotovil je, da je reka **Zambezi** neplovna, in svoje potovanje, na katerem je odkril tudi Viktorijine slapove, leta 1857 opisal v knjigi *Misijonarska potovanja in raziskovanja v južni Afriki*. V letih 1858 do 1864 je spet neuspešno odkrival plovne prehode v porečju reke **Zambezi**, januarja 1866 se je odpravil iskat izvire **Nila**. Na tem potovanju v osrčje Afrike je zbolel in osemlet, poleg tega se je znašel na popolnoma neznanem ozemlju. O njem več let ni bilo nič slišati in mnogi so ga že imeli za mrtvega. Marca 1871 je ponj odpotoval novinar **Stanley**, ki ga je našel ter skupaj z njim dosegel severno obalo jezera **Tanganjika**. **Stanley** se je vrnil domov, fanatični raziskovalec pa je ostal v Afriki ter se bolan brez čilja potikal okrog jezera **Bangweolo**. **1. maja 1873 so ga domačini našli, kako mrtev kleči pred posteljo.**

Dogodki na današnji dan:

1838 V Ljubljani je začela izhajati **Carniola**, domovinska revija in zabavni list za umetnost, književnost, gledališče in družabno življenje.
1889 Na prvem kongresu Druge internacionale so sklenili, da se bo od leta 1890 mednarodni delavski praznik praznoval 1. maja.

2. maj

2. maja 1660 se je rodil italijanski skladatelj oper in verskih del **te eden od najpomembnejših akterjev v razvoju klasične harmonije Alessandro Scarlatti**. Scarlattija so pri dvanajstih letih poslali v Rim, kjer je srečal velikega vzornika **Bernarda Pasquinija**. S prvo izvedbo svojih 115 oper **Gli equivoci nel sembiante** (1679), ki jo je napisal za neko rimsko versko bratovščino, si je pridobil zaščito švedske kraljice **Kristine**, za katero je napisal opere **L'honesta negli amori** (1680). S temi deli si je pridobil naročila za opere iz Neaplja, kjer je leta 1684 postal kraljevi kapelnik. V Neaplju je ostal do leta 1702 in za dvor napisal več kot štirideset oper in drugih skladb. Najbolj značilno za ta čas je delo **Gli equivoci** in amore (1690). Iz Neaplja se je Scarlatti preselil v Firence in v naslednjih dveh letih napisal štiri opere za gledališče medicijskega princa **Ferdinanda III.**, ki so se izgubile. Leta 1707 je postal vodja kapele pri kardinalu **Pietru Ottoboni** v Rimu in član tamkajšnje **Arkadjske akademije**. Za beneški karneval je napisal večji operi **Il trionfo della liberta** in **Il Mitridate Eupatore**. Zadnja naj bi bila eno njegovih največjih del. V Benetkah je osvojeno nadzoroval izvedbo obel del, leta 1709 se je vrnil v Neapelj. Sledilo je obdobje intenzivne aktivnosti, med katerim je pisal serenade mla in opere. Med največje operne uspehe tega obdobja sodijo **La principessa fedele** (1710), **Scipione nelle Spagne** (1714) in **Il Tigrane** (1715). V njih je razvil trono arijo, drčione ne uporabljal tudi godala. Leta 1716 je za papeža **Klementa XI.** napisal mesto, istega leta je dokončal tudi opero **Il trionfo dell'onore**. Tej je sledilo še nekaj oper in verskih skladb, leta 1723 se je po vsem sodeč upokojil. Scarlatti je znan predvsem po tematskem razvoju in harmoniji barv, ki jo je mojstrsko uporabljal na način, ki je napovedoval dela veliko poznejših skladateljev, med njimi **Mozarta** in **Schuberta**. Znan je predvsem po operah, v katere je uvedel obliko italijanske uverture, ki se je razvila v klasično simfonijo. Velik poukarec je dal orkestralni spremljaj petja, večji vlogi je dal tudi pinhalnim instrumentom.

Dogodki na današnji dan:

1729 Rodila se je ruska carica **Katarina Velika**, ki je pod vplivom razsvetljenstva izvedla nekaj pomembnih reform v Rusiji (umrla 1796).
1885 Belgijski kralj **Leopold II.** je ustanovil **Svobodno državo Kongo**, kolonialno kraljestvo, ki je bilo do leta 1908 v kontrolni zasebni lasti belgijskega kralja, v njem pa naj bi vladal hud teror.
1989 **Madžarska** je kot prva država vzhodnega bloka odprla svoje meje proti zahodu.

ZDENKO MATOZ